

عنوان مقاله:

گونه شناسی تأویل و تبیین روایات در کتاب امالی سید مرتضی

محل انتشار:

فصلنامه نقد و نظر، دوره 17، شماره 68 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

ولی الله حسومی - استادیار دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

مقاله ی حاضر به بررسی روش فقه الحدیثی سید مرتضی در تأویل روایات - در کتاب امالی - می پردازد. سید مرتضی در کتاب امالی تصریح کرده که هرگاه خبر از قسم خبر واحد باشد که علم آور نیست و ظاهری متفاوت و مخالف با مطلب معلوم و قطعی داشته باشد، در صورت امکان، باید ظاهر آن را به گونه ای تأویل کرد که موافق و مطابق با حق و واقع باشد، در غیر این صورت رد این خبر و باطل دانستن آن واجب است. او از روش های گوناگونی در تأویل و تبیین روایات بهره گرفته است؛ از جمله: حمل حدیث بر معنایی خلاف ظاهر، کنایی و تمثیل و ... با استناد به قرینه های متصل و منفصل، حمل لفظ بر مجاز با قرینه های مختلف، بهره گیری از محسنات لفظی و معنوی در تأویل روایات، حمل لفظ از معنای مصطلح شرعی به معنای لغوی، حمل حدیث بر اشتباه و توهم راوی. او به کارگیری روش های دقیق عقلی و بهره گیری از جنبه های ادبی، اصولی را برای درک و فهم دقیق تر احادیث پی ریزی کرد.

کلمات کلیدی:

امالی، سید مرتضی، تأویل، محسنات لفظی و معنوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/529975>

